

Danske reformationssalmer

MELODIER OG TEKSTER 1529-1573

Christiern Pedersen: Malmøsalmebogen

Hjælp Gud, hvor stor er menneskens sorrig og nød

[39r]

En skøn vise vdi huilken ith
menniske bekender och begræder
sin elendighed begerendis
forbedring/ hielp oc trøst aff
Gudz ord

39v

Hjelp Gud huor stoer er menniskens sorg oc nød/
huem kan det alt fortelge/
plat ligger han vdi alle raad er død/
och ey wed sin | elende
hierte mod oc sind/ er slet forblint
forderffuit i alle maade/
kant sig inted till raade/
finder inted got/ holder det for spot/
Det Gud er kiert/ haffuer sig forført/
mod all hans hellige vilge/
O herre Gud hielp oss dette iammer at stille

Jngen ro paa iorden her han finde maa/
ingen mact kan hannem redde/
thi synden hannem formaledider saa/

O Gud hielp her aff nøde/
til dig herre blid/ aff megen id/
robe wi/ Du høgiste gode/
begaffue oss met din naade
naar døden kommer/ oss alle met kømer/
forraader han/ at ingen kan
din gunst oc naade foruerffue/
O herre Gud/ lad oss icke saa forderffue

Ach huad vor nu din wrede her saa grum/
dine ord de laage forborgen/
men nu de giffue sine liud igen saa from/
vil ingen nu mer sørge/
mand hører dem vel/ met christelig skel/
dog faa ville dem anamme/
oc sin ondscaff bekende
det er bedre giort/ ey høre dine ord/
end høre den saa/ der effter ey gaa/
ach vor straff | haffuer ingen maade/
O herre Gud/ skenck oss aff din gunst oc naade

40r

See til oss formedelst din kære Søn
som dig monne vel befalde/
Saa dyrt haffuer han oss købt til sig igen
rigelig betalit alle/
oc met sin død/ løst all vor nød/
din naade vilde du oss skencke/
hans blod skal oss bestencke/
din vrede lad staa straffe oss ey saa/
forget vor skyld/ och ver oss huld/
vor synd bekende wi alle/
o herre Gud dine børn lad oss nu kalle

Den stund du haffuer saa kortelig dine ord/
sent oss igen paa iorden/
til trøst som vore aff dieffuelske skut formyrde/

lad oss nu fromme vorde/
det er i din mact/ er all vor act/
ingen raad kunde wi fram lede/
wi ære vdi din vrede/
see icke til vor synd och skam/
men kend/ dit ord/ all naade haffuer giort/
thi det er menniske vordet/
O herre Gud lad det for oss haffue taalit

Frøyde dig met snilhed/ du som est hans folk/
forsmaat skalt du ey bliffue
men see at du ey plat forsige skalt
den skat | der i bliff hart/
det gør oss ey ath wige
Hues kraffter ære saa rige/
huor det er forset/ bliffuer det formeret/
tro fast der paa/ Lad tuiffell gaa/
sett haab till den her offuen/
O herre Gud/ til euig tid wi dig loffue/
Amen

40v